

1. ชื่อนวัตกรรมการเรียนรู้

สื่อการสอนการพัฒนาทักษะการสะกดคำภาษาอังกฤษ (Phonics) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

2. ผู้จัดทำนวัตกรรม

นางสาวสุภาวดี บุญสุข รับผิดชอบสอนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

3. ระยะเวลาดำเนินการ

เริ่มวันที่ 16 พฤษภาคม 2567 ถึง วันที่ 15 พฤษภาคม 2568

4. หลักการและเหตุผล ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาที่ต้องสร้าง/พัฒนานวัตกรรม

วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics Method) คือ วิธีการสอนออกเสียงที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวอักษรโดยใช้การออกเสียงเป็นตัวกำหนดและให้ความสำคัญกับเสียงของตัวอักษรและการสะกดคำ ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นในกระบวนการสอนอ่านเบื้องต้นที่มาเว็บไซต์ (Webster, 1908) ได้นำวิธีการสอนแบบโฟนิกส์มาใช้ในประเทศสหรัฐอเมริกาใน ค.ศ. 1783 โดยการสอนสะกดคำเป็นครั้งแรกเพื่อนำมาใช้เป็นขั้นตอนในการสอนอ่านเริ่มต้นและในช่วง ค.ศ. 1890 รีเบกกา โพลลาต (Rebecca Pollard) ได้นำวิธีการสอนแบบโฟนิกส์มาอธิบายเพิ่มเติมจนเป็นที่ยอมรับและทำให้วิธีนี้ได้รับความนิยมสูงสุด ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา การสอนเรื่องเสียง (Phonics) และสัทลักษณะทางเสียง (Phonetics) ถูกนำมาใช้ร่วมกับการสอนอ่านออกเสียงแสดงให้เห็นถึงสัญลักษณ์ทางเสียง และทำให้นักวิชาการวิจารณ์ว่าเป็นวิธีการสอนอ่านเบื้องต้นวิธีหนึ่งที่จะช่วยปรับปรุงการสอนอ่านได้ วิธีการสอนแบบโฟนิกส์จึงเป็นการสอนที่เริ่มจากเสียงของตัวอักษร และเป็นการอธิบายการออกเสียงตามหลักภาษาศาสตร์

5. วัตถุประสงค์ของนวัตกรรม

5.1 เพื่อแก้ปัญหาการจำชื่อตัวอักษรภาษาอังกฤษไม่ได้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

5.2 เพื่อแก้ปัญหาการเขียนตัวอักษรภาษาอังกฤษไม่ถูกต้องตามหลักการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

5.3 เพื่อแก้ปัญหาการอ่านออกเสียงและการสะกดคำศัพท์ (Phonics) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

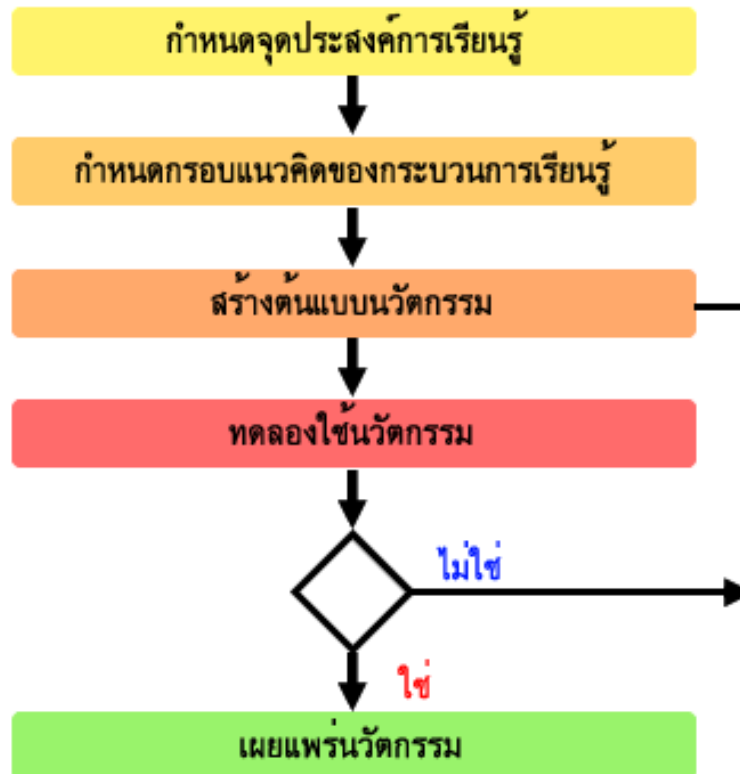
6. กลุ่มเป้าหมาย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 10 คน

7. เครื่องมือที่ใช้

ตัวชี้วัดความสำเร็จ	วิธีการประเมิน	เครื่องมือที่ใช้
1. นักเรียนมีความรู้เรื่องทักษะการสะกดคำภาษาอังกฤษ (Phonics) เป็นผู้ใฝ่เรียนรู้ มีวินัยและมุ่งมั่นในการทำงาน	- การอ่านออกเสียง - ตรวจผลงาน - สังเกตจากการเรียนในชั้นเรียน	- แบบบันทึกการอ่านออกเสียงสะกดคำ - แบบประเมินผลงาน - แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน
2. สื่อการจัดเรียนการสอนแอปพลิเคชัน Youtube	- สังเกตจากการเรียนในชั้นเรียน - สังเกตการตอบคำถาม	- แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน - แบบบันทึกการตอบคำถาม

8. กระบวนการพัฒนานวัตกรรม

9. หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

9.1 แนวคิด ทฤษฎี

วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics Method) คือ วิธีการสอนออกเสียงที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวอักษรโดยใช้การออกเสียงเป็นตัวกำหนดและให้ความสำคัญกับเสียงของตัวอักษรและการสะกดคำซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นในกระบวนการสอนอ่านเบื้องต้นที่มาเว็สเตอร์ (Webster, 1908) ได้นำวิธีการสอนแบบโฟนิกส์มาใช้ในประเทศสหรัฐอเมริกาใน ค.ศ. 1783 โดยการสอนสะกดคำเป็นครั้งแรกเพื่อนำมาใช้เป็นขั้นตอนในการสอนอ่านเริ่มต้นและในช่วง ค.ศ. 1890 รีเบกกา โพลลาด (Rebecca Pollard) ได้นำวิธีการสอนแบบโฟนิกส์มาอธิบายเพิ่มเติมจนเป็นที่ยอมรับและทำให้วิธีนี้ได้รับความนิยมสูงสุด ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา การสอนเรื่องเสียง (Phonics) และสัญลักษณ์ทางเสียง (Phonetics) ถูกนำมาใช้ร่วมกับการสอนอ่านออกเสียง แสดงให้เห็นถึงสัญลักษณ์ทางเสียง และทำให้นักวิชาการพิจารณาว่าเป็นวิธีการสอนอ่านเบื้องต้นวิธีหนึ่งที่จะช่วยปรับปรุงการสอนอ่านได้ วิธีการสอนแบบโฟนิกส์จึงเป็นการสอนที่เริ่มจากเสียงของตัวอักษร และเป็นการอธิบายการออกเสียงตามหลักภาษาศาสตร์

10. กระบวนการนำนวัตกรรมไปใช้

10.1 ทดสอบความรู้พื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรื่องพยัญชนะและสระในภาษาอังกฤษ โดยใช้เกมจับคู่ตัวอักษรกับชื่อของตัวอักษร และเขียนตัวอักษรตามชื่อของตัวอักษรที่ได้ยิน รวมทั้งทดสอบความสามารถในการอ่านออกเสียงและการสะกดคำผ่านกิจกรรมเขียนตามคำบอกคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

10.2 ออกแบบสื่อการเรียนการสอนเป็นแบบฝึกหัดการเขียนตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์เล็กและตัวพิมพ์ใหญ่จาก A-Z โดยออกแบบให้แบบฝึกหัดมีรอบประตัวอักษรก่อน เมื่อนักเรียนเขียนได้คล่องแล้วจึงให้นักเรียนเขียนตัวอักษรทั้งหมดเอง

10.3 สร้างตารางเทียบเสียงพยัญชนะในภาษาไทยและพยัญชนะในภาษาอังกฤษ ให้ผู้เรียนเข้าใจและเห็นความคล้ายคลึงของภาษาทั้งสองภาษามากยิ่งขึ้น ค้นพบว่าวิธีนี้ทำให้ผู้เรียนเทียบเสียงได้ง่ายขึ้นและสามารถจดจำเสียงตัวอักษรได้ดีกว่าการจดจำเพียงอย่างเดียว

10.4 สร้างแบบฝึกหัดการอ่านออกเสียงและสะกดคำแบบ CVC word โดยเริ่มจากสระ a ก่อน เมื่อนักเรียนประสมคำจนคล่องแล้วจึงเปลี่ยนสระเป็น e, i, o และ u

10.5 เมื่อนักเรียนสามารถอ่านออกเสียงและสะกดคำแบบ CVC words ได้จนชำนาญแล้ว ครูผู้สอนนำคำศัพท์แบบ CCVC words หรือ Initial consonant blends ให้นักเรียนได้ลองฝึกอ่านออกเสียง เป็นการนำความรู้เดิมจากเรื่อง CVC words มารวมกับความรู้ใหม่

10.6 สร้างแบบฝึกหัดการอ่านออกเสียงและสะกดคำแบบ CVCC words หรือ Final consonant blends และ Final double consonants

10.7 เมื่อนักเรียนสามารถอ่านออกเสียงและสะกดคำแบบ CVCC words ได้อย่างคล่องแคล่วแล้ว ครูผู้สอนจึงสร้างแบบฝึกหัดให้ผู้เรียนได้ลองฝึกอ่านออกคำศัพท์กลุ่ม Initial consonant digraphs และ Final consonant digraphs

ทั้งนี้นักเรียนจำเป็นจะต้องมีทักษะการอ่านออกเสียง CCVC words และ CVCC words ก่อน มิเช่นนั้นอาจทำให้นักเรียนเกิดความสับสนจนรู้สึกรู้สึกว่าเป็นกลุ่มคำศัพท์ที่ยากจนเกินไป

10.8 สร้างแบบฝึกหัดการอ่านออกเสียงโดยการนำคำที่นักเรียนได้เรียนไปแล้วและยังไม่ได้เรียนมาสร้างเป็นประโยคสั้น ๆ ที่มีใจความสำคัญ ให้นักเรียนได้นำความรู้ที่เรียนมาใช้จริงและเป็นฝึกแปลความหมายของประโยคภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนอีกด้วย ซึ่งเป็นการสร้างทัศนคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ เนื่องจากหากนักเรียนทราบวิธีการอ่านออกเสียงและทราบความหมายของคำศัพท์ นักเรียนก็จะสามารถเข้าใจบทความภาษาอังกฤษได้อย่างง่ายดาย

11. ผลที่เกิดขึ้นกับกลุ่มเป้าหมาย

11.1 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สามารถจำชื่อตัวอักษรภาษาอังกฤษได้

11.2 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สามารถเขียนตัวอักษรภาษาอังกฤษได้ถูกต้องตามหลักการเขียน

11.3 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สามารถอ่านออกเสียงและสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง

12. บทเรียนที่ได้รับ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สามารถอ่านออกเสียงและสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง

13. เงื่อนไขความสำเร็จ

นักเรียนให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรม

14. ภาพกิจกรรม

15. ภาคผนวก

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)		
รายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน	รหัสวิชา อ 14101	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 My home town		เวลา 7 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2	เรื่อง Local Food	เวลา 2 ชั่วโมง
ครูผู้สอน นางสาวสุภาวดี บุญสุข	โรงเรียน บ้านท่าศาลา	สังกัด สพป. อบ.1

1) สาระสำคัญ

การเรียนรู้คำศัพท์ อ่านออกเสียง สะกดคำ และเขียนคำศัพท์ตามหมวดหมู่อาหาร อธิบายประเภทของค่านาม (ค่านามนับได้ ค่านามนับไม่ได้) รวมถึงประเภทของประโยค บอกเล่า ปฏิเสธ และคำถาม การสื่อสารเกี่ยวกับอาหารที่ชอบและไม่ชอบได้อย่างถูกต้องพร้อมทั้งเขียนบรรยายโดยใช้สำนวนและโครงสร้างทางภาษาได้ถูกต้องและเหมาะสม

2) มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

ต.1.1 ป.4/2 อ่านออกเสียง ประโยคข้อความ และบทกลอนสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน

ต.1.1 ป.4/3 ระบุ/วาดภาพ สัญลักษณ์หรือเครื่องหมายตรงตามความหมายของประโยคและข้อความสั้นๆที่ฟังหรืออ่าน

ต.1.2 ป.4/5 พูดเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว

ต.2.1 ป.4/1 ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

ต.2.2 ป.4/1 บอกความเหมือน ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่างๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอนและการลำดับคำ (order) ตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

ต.3.1 ป.4/1 ค้นคว้า รวบรวม คำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นและนำเสนอด้วยการพูด/เขียน

3) สาระการเรียนรู้/เนื้อหา

Vocabulary (คำศัพท์ที่ควรรู้)

- Food อาหาร	- Spicy เผ็ด
- Dish จาน	- Sweet หวาน
- Traditional ดั้งเดิม	- Sour เปรี้ยว
- Local ท้องถิ่น	- Grilled ย่าง
- Ingredient ส่วนประกอบ	- Steamed นึ่ง
- Recipe สูตรอาหาร	

อาหารในท้องถิ่น

- ส้มตำ (Som Tom) – A traditional Thai papaya salad.
- ข้าวเหนียวหมูย่าง (Khao Niew Moo Ping)–Sticky rice with grilled Pork.
- น้ำตก (Nam Tok)–Spicy grilled meat Salad.
- แกงเห็ด (Graeng Het) –Mushroom curry.
- ขนมจีน (Kanom Jeen)–Thai rice noodles served with curry.
- หมูยอ (Moo Yor)-Pork wrap in banana leaves.
- แจ่วบอง (Jaew Bong)-Spicy chili with fermented fish.

4) จุดประสงค์การเรียนรู้ตัวชีวิต

1. ฟังและบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับอาหารได้ถูกต้อง (K)
2. เข้าใจวิธีการใช้คำศัพท์ สำนวน โครงสร้างประโยคเกี่ยวกับการทำอาหารได้(K)
3. สามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ สำนวน ประโยค ถูกต้องตามหลักการอ่าน (P)
4. มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลอาหารประจำวันของตนเองได้ (P)
5. สามารถเขียนบรรยายเกี่ยวกับอาหารที่ตนเองชอบได้ (P)
6. มีวินัยในการเรียน มุ่งมั่นในการทำงาน และมีความมั่นใจในการแสดงออก (A)
7. มีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษและใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ (A)
8. นำเสนอด้วยการเขียนและการพูดได้ (C)

5) สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

- 1.สมรรถนะที่ 1 ความสามารถในการสื่อสาร
2. สมรรถนะที่ 2 ความสามารถในการคิดขั้นสูง
3. สมรรถนะที่ 3 ความสามารถในการแก้ปัญหา
- 4.สมรรถนะที่ 4 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
- 5.สมรรถนะที่ 5 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

6) คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. มีวินัย
2. ใฝ่เรียนรู้
3. มุ่งมั่นในการทำงาน
4. มีจิตสาธารณะ

7) อัตลักษณ์อุบราชาธานี

- ภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ภาษาและวัฒนธรรม

8) กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (แบบ Active Learning ด้วยรูปแบบ 2W3P)

ขั้นที่ 1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm – up Activity) 5 นาที

1. นักเรียนและครูพูดคุยกันเกี่ยวกับอาหารที่นักเรียนชื่นชอบในชีวิตประจำวัน เช่น What is your favourite food? และให้นักเรียนตอบเป็นภาษาอังกฤษว่า My favourite food is.....
2. ครูนำเสนอคำศัพท์ เช่น spicy, sweet,sour,grilled พร้อมภาพประกอบ

ขั้นที่ 2 ขั้นนำเสนอ (Presentation) 20 นาที

1. นักเรียนนั่งตามกลุ่ม 2 กลุ่ม กลุ่มละ 3 คน โดยจัดกลุ่มแบบความสามารถ (กลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อน)
2. นักเรียนช่วยกันอ่านคำศัพท์ในบัตรภาพที่มีคำศัพท์ประกอบเกี่ยวกับอาหารในท้องถิ่น (ใบความรู้ที่ 1 เรื่อง Local food) ได้แก่ sausage, som tom, moo Yor, nam tok, Graeng het, Kanom jeen, spicy, wrap, steam, fry, grill, boil, souvenir,ingredient,flavor,aroma,roastนักเรียนอ่านออกเสียงตามครูทีละคำจนครบ จากนั้นครูให้นักเรียนอ่านเป็นแถวและสุมอ่านเป็นกลุ่ม
3. นักเรียนฝึกพูดและตั้งคำถามเกี่ยวกับอาหารพื้นเมืองของจังหวัดอุบลราชธานี

1. ขั้นที่ 3 ขั้นฝึก (Practice) 20 นาที

1. -What is this food ...? This is
2. นักเรียนช่วยกันแต่งประโยคสนทนาถาม-ตอบ โดยใช้ประโยคคำถาม - What do you want to eat? I want to eat
โดยให้ใช้คำศัพท์อาหารในท้องถิ่น
3. นักเรียนจับคู่สนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลของตนเองหน้าชั้นเรียนทีละคู่

ขั้นที่ 4 ขั้นสรุป (Wrap-up) 5 นาที

1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปกิจกรรมการเรียนรู้เนื้อหาที่เรียนเรื่อง Local foodพร้อมๆกัน และนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันและสถานการณ์ต่างๆได้
2. ครูมอบหมายงานให้นักเรียนเขียนบรรยายเรื่องราวอาหารที่นักเรียนชื่นชอบโดยมอบหมายงานเป็นชิ้นงานรายบุคคล

9)ภาระงาน/ชิ้นงาน

- 1.ใบงานเรื่อง Local Food
- 2.การสนทนา ถาม-ตอบ

10) สื่อการเรียนรู้/แหล่งการเรียนรู้

1. บัตรคำ food
2. บัตรภาพ Local food
3. ใบงานเรื่อง Local food

11) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้	วิธีการวัดและประเมินผล	เกณฑ์การวัดและประเมินผล	เครื่องมือ
1. บอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับอาหารได้ถูกต้อง (K)	ตรวจใบงาน	ตรวจใบงาน ร้อยละ 70 ผ่านเกณฑ์ ระดับคุณภาพ 3 ผ่านเกณฑ์	ใบงานที่ 1 ใบงานที่ 2
2. อ่านออกเสียงคำศัพท์สำนวน ประโยค ถูกต้องตามหลักการอ่าน (P)	ประเมินการอ่านออกเสียง	ระดับคุณภาพ 3 ผ่านเกณฑ์	ประเมินการอ่านออกเสียง
3. สนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับอาหารที่ตนเองชอบได้ (P)	ประเมินความสามารถในการสนทนา	ระดับคุณภาพ 3 ผ่านเกณฑ์	ประเมินความสามารถในการสนทนา
4. เขียนบรรยายเกี่ยวกับอาหารที่ตนเองชอบได้ (P)	ประเมินงานเขียน Local food สังเกตพฤติกรรมการเรียน และการทำงาน	7 คะแนนขึ้นไปผ่านเกณฑ์ในระดับดี ระดับคุณภาพ 3 ผ่านเกณฑ์	แบบประเมินงาน Local food.
5. มีวินัยในการเรียน มุ่งมั่นในการทำงานและมีความมั่นใจในการแสดงออก (A)			แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

เกณฑ์การวัดผลและประเมินผลใบงาน

9-10 คะแนน = ดีมาก

7-8 คะแนน = ดี

5-6 คะแนน = พอใช้

0-4 คะแนน = ปรับปรุง

บันทึกผลหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1. บันทึกหลังการสอน

1) ผลการจัดการเรียนรู้

.....
.....
.....

2) ปัญหาและอุปสรรคที่พบในการจัดการเรียนรู้

.....
.....
.....

3) สาเหตุของปัญหา/อุปสรรคที่พบในการจัดการเรียนรู้

.....
.....
.....

4) วิธีการแก้ไขหรือพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับผู้เรียน

.....
.....
.....

ครูผู้สอน.....

(นางสาวสุภาวดี บุญสุข)

วันที่บันทึก.....

บันทึกผู้บริหาร

.....
.....
.....

ลงชื่อ.....

()

ตำแหน่ง.....

ใบความรู้เรื่อง

อาหารท้องถิ่น (Local food)

Vietnamese Pork Sausage

The most popular food in Ubon Ratchathani is Vietnamese pork sausage. We can call it Moo Yor in Thai. It is easy to find and bring for cooking. Most visitors love to buy these sausages as special souvenirs. Vietnamese pork sausages are made from pork. We can put spices in them. Then wrap them in banana leaves and steam them. We can use them to make various dishes, including frying, grilling, and boiling methods. You can eat them with rice.

ใบความรู้เรื่อง
อาหารท้องถิ่น Local food

คำศัพท์น่ารู้

Popular	พอพ'พิวเลอะ	เป็นที่นิยม
Sausage	สอ'เสจ ไส้กรอก	
Vietnamese	ฝเวียตเนอะมีส'	เกี่ยวกับเวียดนาม
Pork	พอร์ค	เนื้อหมู
Visitor	ฝวิ'สิเทอะ	ผู้มาเยือน
Souvenir	สูฝเวอะเนีย	ของฝาก
made from	เมต ฟร้อม	ทำมาจาก
spice	สไปส	เครื่องเทศ
wrap	แรพ ห่อ	
banana leaves	เบอะนา'เนอะ ลีฟส	ใบตอง
steam	สตีม	นึ่ง
various	แฝวริเอิส	หลากหลาย
fry	ฟราย	ทอด
grill	กริล	ย่าง
boil	บอยด	ต้ม

ใบความรู้เรื่อง

อาหารท้องถิ่น (Local food)

Jaew Bong

Jaew Bong is a spicy chili paste. The main ingredient is fermented fish. Fermented fish is known as Pla Rah in Thai and Pla Daek in Lao. Pla Rah has a very strong smell. Jaew Bong is different from other chili pastes because it has the spicy flavor and aroma of roasted fermented fish. It can be stored for 3-6 months. If you like Pla Rah, this is really good for you to try.

ใบความรู้เรื่อง
อาหารท้องถิ่น Local food

คำศัพท์น่ารู้

Spicy	สไป'ลึ	เผ็ด
Chili paste	ชิลี เพลส	น้ำพริก
Main	เมน	เป็นหลัก
Ingredient	อินกรี้'เดียนท	ส่วนผสม
Known as	โนน แอส	เป็นที่รู้จักกันว่า
Lao	ลาว	ภาษาลาว
Strong smell	สตรอง สเมล	กลิ่นแรง
Diffirent	ดิฟ เฟรีนท	แตกต่าง
Flavor	เฟล'เฟวอะ	รสชาติ
Aroma	เออะโร'เมอะ	กลิ่นหอม
Roast	โรสท	ปิ้ง ย่าง นึ่ง

Exercise 1

Name.....Class.....No.....

คำชี้แจง: ให้นักเรียนเติมคำศัพท์ในช่องว่างให้ถูกต้อง

Vietnam	steam	Fermented fish
Spicy	chili paste	strong

1. A: What is Jaew Bong?
B: Jaew Bong is a
2. After wrapping Vietnamese pork sausages, you can bring them to.....
3. Vietnamese pork sausages originally came from.....
4. The main ingredient of Jaew Bong is.....
5. Pla Rah has a very.....smell.

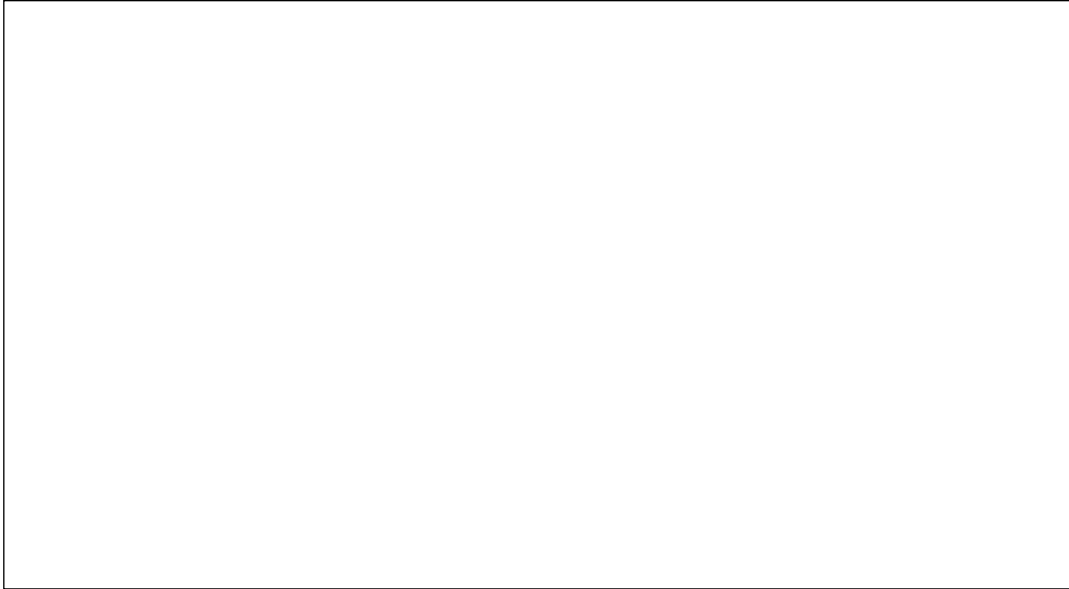
คำชี้แจง: ให้นักเรียนเรียงตัวอักษรในช่องว่างให้ถูกต้องพร้อมบอกความหมาย

Letters	Rewrite	Meaning
edifnetfr		
eswte		
aslyt		
ssuagae		
hclii		

Exercise 2

Name.....Class.....No.....

คำชี้แจง: วาดภาพเกี่ยวกับอาหารท้องถิ่นที่สนใจ และเขียนบรรยายใต้ภาพ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แบบบันทึกคะแนน เรื่อง Local food
 วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน รหัสวิชา อ41101 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ลำดับ ที่	ชื่อ-สกุล	คะแนน (10)	ร้อยละ	เกณฑ์ ประเมิน	หมายเหตุ
1					☒ ผ่าน ☒ ไม่ผ่าน เกณฑ์การประเมิน ผ่านร้อยละ 70 ขึ้นไป
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					
9					
10					

ลงชื่อ ผู้ประเมิน
 (นางสาวสุภาวดี บุญสุข)

แบบประเมินความสามารถในการสนทนา
เรื่อง Local food (My home town)

เลข ที่	ชื่อ - สกุล	การอ่าน ออก เสียง	คำศัพท์ สำนวน และ โครงสร้าง ภาษา	เนื้อหา	ความ คล่อง แคล่ว	การแสดง ท่าทาง/ น้ำเสียง ประกอบ การพูด	รวม คะแนน	สรุป	
								ผ ✓	มผ
		3	3	3	3	3	15		
1									
2									
3									
4									
5									
6									
7									
8									
9									
10									

ระดับคุณภาพ 3 หมายถึง ดี
2 หมายถึง พอใช้
1 หมายถึง ต้องปรับปรุง

(ลงชื่อ) ผู้ประเมิน
(นางสาวสุภาวดี บุญสุข)
ตำแหน่ง ครู
วันที่ เดือน พ.ศ.

สรุปแบบสังเกตพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมในชั้นเรียนและการทำงาน
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

เลข ที่	ชื่อ-สกุล	เกณฑ์การให้คะแนน				รวม 12	ระดับ คุณภาพ	สรุปผลการ ประเมิน	
		กระตือรือร้น ในการทำงาน (3)	ความสนใจ เรื่องที่เรียน (3)	มีคุณธรรม จริยธรรม (3)	ส่งงานตาม กำหนดเวลา (3)			ผ่าน ✓	ไม่ ผ่าน
1									
2									
3									
4									
5									
6									
7									
8									
9									
10									

ระดับคุณภาพ 3 หมายถึง ดี
 2 หมายถึง พอใช้
 1 หมายถึง ต้องปรับปรุง

(ลงชื่อ) ผู้ประเมิน
 (นางสาวสุภาวดี บุญสุข)
 ตำแหน่ง ครู
 วันที่ เดือน พ.ศ.

รายละเอียดเกณฑ์การประเมินแบบสังเกตพฤติกรรมความร่วมมือกิจกรรมในชั้นเรียนและการทำงาน

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน		
	3	2	1
1.กระตือรือร้นในการทำงาน	1. มีความตั้งใจ 2. มีสมาธิ 3. มีความพร้อม	1. มีความตั้งใจน้อย 2. สมาธิสั้น 3. ความพร้อมน้อย	บกพร่องทั้งข้อ 1 และ 2
2.ความสนใจในเรื่องที่เรียน	1. ตั้งใจฟัง 2. สนใจซักถาม 3. ไม่หยอกล้อหรือเล่นใน ขณะที่เรียน	บกพร่องเกณฑ์ใดเกณฑ์ หนึ่งในข้อ 1,2 และ 3	บกพร่องทั้ง 3 ข้อ
3.มีคุณธรรมและจริยธรรม	มีคุณธรรมที่สังเกตเห็นได้ ชัดเจน เช่น มีความ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ชยัน อดทน ประหยัด	บกพร่องในคุณธรรมบาง ประการ	บกพร่องคุณธรรม ทุกประเด็น
4.ส่งงานตามกำหนดเวลา	ส่งงานที่ได้รับมอบหมาย กำหนดเวลา	ส่งงานไม่ตรงตามเวลาที่ กำหนด	ไม่ส่งงาน

ความหมายระดับคุณภาพ 3 หมายถึง ดีมาก
 2 หมายถึง ดี
 1 หมายถึง พอใช้

เกณฑ์ระดับ 9-12 = 3
 5-8 = 2
 1-3 = 1